

ROERKERKNIEUWS - tijd door het jaar

editie 174 (6 oktober 2023) – www.roerkerken.nl

inleiding

Op dit moment wordt in Rome de bisschoppensynode over synodaliteit gehouden. Daar ging niet alleen een hele voorbereiding aan vooraf, maar daar is ook ons *“eenstemmig en onophoudelijk gebed”* voor gevraagd. De synode gaat immers de hele Kerk aan, schrijft de secretaris-generaal van de synode (Grech). Meebidden is volgens hem dan ook *“het hoogste niveau van participatie”*.

O.L. Vrouw Sterre der Zee (10 oktober)

De Maastrichtse diaken dr. Régis de La Haye heeft onlangs eens nader uitgezocht aan wie het bekende Maastrichtse genadebeeld van de Sterre der Zee eigenlijk haar naam te danken heeft ('De Maasgouw' (142 [2023] blz.20-23). Aan wát het beeld haar naam te danken heeft was al bekend: dat was een wonder dat in 1684 gebeurd zou zijn. Een edelman was in dat jaar op zee in een storm terecht gekomen, riep toen Maria aan, en beloofde bij veilige thuiskomst een altaar te schenken voor het Mariabeeld van de paters Franciscanen in Maastricht. Hij overleefde inderdaad de storm en deed zijn belofte (gelofte) gestand. Sindsdien heet het beeld de 'Sterre der Zee'. Tot zover niets nieuws. Maar wie was dat nu die edelman? Johannes de Boeck noemt hem in zijn *“Beschryvinge van het oudt en mirakuleus beeldt van O.L. Vrouwe van Maestricht. Patroonesse der Stadt, onder den tytel der Zee-Sterre”* (Brussel 1754) *“Franc., Grave van Sinte Peeter De Yette, Baron de Riviren”*. De la Haye heeft het nader kunnen identificeren als François (II) van Kinschot (1616-1700), telg van een adellijke familie van oorsprong afkomstig uit Turnhout, met een Zuid-Nederlandse (Belgische) en Noord-Nederlandse tak. Zijn vader François (I) van Kinschot (1577-1651) was licentiaat in de rechten, jurist en advocaat. In 1620 werd hij benoemd tot trezorier der Nederlanden. Armlastig was hij niet, want hij kon uit zijn eigen vermogen geld lenen aan de staat. In 1628 tot ridder verheven werd hij 1649 benoemd tot kanselier van Brabant. In 1628 kocht hij zowel het kasteel Rivieren (dat hij geheel liet verbouwen) als de heerlijkheden Jette en Ganshoren. Na zijn overlijden vond hij zijn laatste rustplaats in de St. Goedele te Brussel. Zijn zoon François II (de man om wie het gaat) studeerde rechten in Leuven en oefende na zijn studie enkele openbare functies uit. Hij was een man van grote welstand met een briljante carrière. Bij zijn huwelijk in 1640 met Gertrudis Lanchals kreeg hij van zijn vader het kasteel en de heerlijkheid Rivieren. In 1640 was hij schout van Mechelen, werd in 1645 benoemd in de raad van Financiën, tot ridder in de Orde van St. Jacob benoemd en in 1654 ook nog tot baron verheven. Na het overlijden van zijn echtgenote in 1656, hertrouwde hij in 1658 met Angelique Hélène d' Oyenbrugge de Meldert. In 1658 werd hij coadjutor van de kanselier van Brabant. Valselijk van onrecht beschuldigd wilde hij zijn zaak bij koning Philips IV bepleiten. Zo reisde hij vanuit Brussel via Luik en Den Bosch naar Amsterdam, waar hij – wachtend op inscheping – zijn testament maakte (4 mei 1659). Via Vlissingen kwam hij op 14 juli van dat jaar in Santander aan en 20 juli in Madrid. Daar werd hij door de Spaanse koning gerehabiliteerd die hem in 1659 bovendien nog tot graaf bevorderde. In 1675 werd hij trezorier-generaal en in 1686 staatsraad. Na het overlijden van zijn tweede echtgenote in 1679, trouwde hij een derde maal met Charlotte van Berghe genaamd Trips (1660-1726), dochter van Herman Theodor van Berghe Trips (drossaard van Herzogenrath) en Magdalena van Eynatten tot Neubourg. François zelf overleed op 4

augustus 1700 in zijn geboorteplaats Brussel en werd begraven in de abdij Dieligem. Zowel de grafelijke titel van Sainte Pierre Jette als het familiearchief (waarin ook het verslag van François' reis naar Spanje) kwamen terecht bij de familie de Villegas. De enige dochter die François overleefde, Anne Thérèse van Kinschot, (1659-1698), was immers getrouwd met Paul Philippe de Villegas (1661-1721).

Rozenkransmaand

Dat de oktobermaand ook wel rozenkransmaand wordt genoemd hebben we te danken aan paus Leo XIII (1878-1903) die opriep in deze maand extra vaak de rozenkrans te bidden. In deze maand (op 7 oktober) wordt ook het feest van O.L Vrouw van de Rozenkrans gevierd, ingesteld door paus Pius V, die de overwinning van de christelijke coalitie bij de Slag bij Lepanto (1571) toeschreef aan het bidden van de rozenkrans. Volgens een legende was de rozenkrans een geschenk van de Heilige Maagd Maria aan de H. Dominicus (1170-1221). Maria zou hem de rozenkrans hebben gegeven als wapen in zijn strijd tegen de Albigenzen. Paus Leo XIII schreef maar liefst tien encyclieken over het rozenkransgebed. Alle werden gepubliceerd in september, ter voorbereiding van de daaropvolgende rozenkrans-maand. Alle pausen na Leo XIII hebben in navolging van hem de gelovigen opgeroepen in oktober extra tijd aan de rozenkrans te besteden. Naast de 7^e oktober kwam er begin vorige eeuw nog een andere belangrijke oktoberdag voor Maria-vereerders bij: de 13^e, de herdenkingsdag van het zogenoemde Zonnewonder van Fatima (1917). Een menigte van circa 70.000 belangstellenden en nieuwsgierigen namen toen bij Fatima een bovennatuurlijk kosmisch fenomeen waar. Uit getuigenverslagen bleek dat velen bang waren dat de zon zich op de biddende menigte zou storten. De mensenmassa stond op een veld verzameld rond drie herderskinderen: Lucia Dos Santos, Francisca en Jacinta Marto (overleden in 1919 resp. 1920) die beweerden dat op 13 mei 1917 Maria voor het eerst aan hen verschenen was. De laatste twee werden in 2000 zalig verklaard en in 2017 heilig; Lucia overleed in 2005 en werd afgelopen zomer eerbiedwaardig verklaard. Vóór het Tweede Vaticaans Concilie was het heel normaal dat de rozenkrans, of een-derde deel daarvan ('rozenhoedje'), in katholieke huisgezinnen werd gebeden. Het was vooral paus Johannes Paulus II (1978-2005) die een vurig pleitbezorger van het rozenkransgebed was. In het zicht van zijn 25-jarig pontificaat stelde hij een speciaal 'Jaar van de Rozenkrans' in: van 16 oktober 2002 tot en met 16 oktober 2003 (een verwijzing naar de dag van zijn pauskeuze op 16 oktober). Naast de traditionele blijde, droeve en glorievolle geheimen die wij bij het bidden van de rozenkrans overwegen, voegde hij er op 16 oktober 2002 de 'geheimen van het licht' aan toe (apostolische brief 'Rosarium Virginis Mariae'). Omdat Christus het centrum en de oorsprong van het rozenkransgebed is, mogen de belangrijke gebeurtenissen uit zijn openbare leven er niet in ontbreken, aldus Johannes Paulus II. De paus onderscheidt de volgende vijf gebeurtenissen: (1) doop van Jezus in de Jordaan; (2) openbaring van Jezus op de bruiloft van Kana; (3) Jezus' aankondiging van het Rijk Gods; (4) Jezus' gedaanteverandering op de berg Thabor; en (5) Jezus stelt de eucharistie in tijdens het Laatste Avondmaal. Deze gebeurtenissen moeten Geheimen van het Licht heten, aldus Johannes Paulus II, want *"het gehele Christusgeheim is in werkelijkheid een geheim van licht. Hij is het 'licht van de wereld' (Joh. 8,12)"*.

Personalia

Op vrijdagmiddag 29 september j.l. namen we in het crematorium te Roermond afscheid van **Carla Groenewegen (1925-2023)** die de afgelopen vier jaar in zorgcentrum Bosscherhof in

Herkenbosch verbleef. Hoewel haar vader uit Den Haag afkomstig was en haar moeder uit Leiden, stond haar wieg in Heerlen, omdat haar vader daar bij de Staatsmijnen werk had gevonden. Daar in Heerlen groeide ze op als oudste in een gezin dat uiteindelijk vijf kinderen zou tellen. Na haar middelbare schoolstudie ging ze aanvankelijk naar de HBS. Omdat haar voorkeur echter meer naar de verpleging uitging, brak ze deze studie voortijdig af en ging ze naar een interne verpleegstersopleiding in Voorburg. Een TBC-infectie gooide echter roet in het eten zodat ze deze opleiding niet af kon maken. Uiteindelijk vervolgde ze haar studie op St. Annadal in Maastricht. Daar begon ze ook haar werkzame leven. Enkele jaren later maakte ze de overstap naar de Vroedvrouwschool in Heerlen, om in 1958 aan een nieuwe uitdaging in Zwitserland te beginnen. Toen ze in 1962 weer naar Nederland terugkeerde, ging ze weer op St. Annadal in Maastricht werken. Een ernstige ziekte maakte echter vroegtijdig een einde aan haar werkzame leven. Toch bleef ze niet bij de pakken neerzitten. Zo werd ze mantelzorger voor haar moeder die in 1971 weduwe was geworden. Daarnaast begon ze ijverig te handwerken. Sindsdien heeft ze heel wat kleurige en fleurige kunstwerkjes gemaakt, waarmee ze niet alleen haar eigen appartementje versierde, maar die ook hun weg vonden naar haar familieleden, bijzonder naar haar nichtje en petekind Alexandra die de passie voor handwerken met haar deelde. Hoewel ze niet getrouwd was en geen kinderen had, was ze voor de hele familie een soort 'mater familias'. De vele kroonjaren die ze mocht halen werden dan altijd groots gevierd en brachten de hele familie bij elkaar. Ze was al een keer ernstig ziek geweest, een paar jaar geleden was het weer raak. Dat was de reden dat ze in het Roermondse hospice de Ark werd opgenomen, in de buurt van haar jongste zus. Daar herstelde ze echter wonderwel en zo kwam ze vier jaar geleden in de Bosscherhof terecht. Een paar weken geleden kon nog een van haar laatste wensen gehonoreerd worden, namelijk een dag Maastricht, de stad waar ze zo lang gewoond had. Kort daarop leidde een val het einde van haar lange, zorgzame en creatieve leven in, het einde dat zich toch nog onverwacht aandiende, enkele dagen voor haar 98^e verjaardag waar ze toch al naar uit begon te zien.

Op woensdagmiddag 4 oktober j.l. werd in de St. Catharinakerk van Montfort **Dyani Proenings** gedoopt die volgend jaar haar eerste H. Communie hoopt te doen. Op vrijdagmorgen 6 oktober j.l. deden we in de St. Sebastianuskerk te Herkenbosch **Franciscus Theodorus Maria (Frans) van Duijnhoven (1933-2023)** uitgeleide. Geboren en getogen in Lauradorp. Als enige zoon in een gezin met acht kinderen, waarvan de twee oudsten nog geen twee jaar oud werden, moest hij op 11-jarige leeftijd meemaken dat zijn vader vroegtijdig kwam te overlijden en zijn moeder alleen met de zorg voor haar zes kinderen achterbleef. Het waren moeilijke jaren, jaren waarin hij veel steun vond bij de paters Salesianen die ook het jeugdwerk in Lauradorp organiseerden. Zo was hij vaak te vinden in het patronaat annex jeugdhuis ('Oratorium') en trad hij ook al gauw toe tot het jongenskoor de Birichini's, om later naar het kerkkoor door te stromen. Later werd hij ook jeugdleider. In die hoedanigheid leerde hij in 1952 op een jeugdkamp op de Beatrixhof in Herkenbosch (!) de eveneens uit Lauradorp afkomstige kleuterjuf Coba Janssen (1932-2022) kennen met wie hij in 1958 trouwde. Daar in Lauradorp werden ook hun kinderen geboren, die in Waubach en in Oirsbeek verder opgroeiden. In navolging van zijn vader, die op zoek naar werk als tuinier op kasteel Amstenrade terecht was gekomen, zou ook Frans in die branche de kost gaan verdienen. Zijn eerste baan vond hij bij Laura-Julia in Eyselshoven om uiteindelijk naar tuinarchitectenbureau Snelder over te stappen. Uiteindelijk ging hij halverwege de jaren zeventig bij de PLEM aan de slag, een baan waaraan evenwel de voorwaarde was verbonden

dat hij zich in Midden-Limburg zou vestigen. Zo verhuisden ze in 1978 naar Herkenbosch. Ook hier meldde hij zich al gauw bij het kerkkoor, waarvan hij niet alleen zingend lid was, maar ook bestuurslid werd. Ook versterkte hij de gelederen van de Gregoriaanse schola, een koor dat hij ook vele jaren leidde. Hij had zitting in het kerkbestuur toen in het voorjaar van 1992 de aardbeving ook onze kerk zwaar beschadigde. Omdat hij toen net met de VUT was had hij voldoende tijd om zich bijna dagelijks met het herstel van onze kerk bezig te houden en deze ook toekomstbestendiger te herinrichten. Voor zijn verdiensten werd hij niet alleen pauselijk, maar ook koninklijk onderscheiden. Zijn liefde voor tuinen is hij echter altijd trouw gebleven, getuige zijn (bestuurs-)lidmaatschap van de Koninklijke Maatschappij voor Tuinbouw- en Plantkunde (KMTP), verdiensten waarvoor hij het gouden insigne mocht ontvangen. Ondanks zijn vele vrijwilligerswerk, met name bij het koor en de Kerk-Klusjes-Klub (KKK) bleef er ook nog tijd voor hun kinderen en kleinkinderen over, wier wel en wee ze met oprecht belangstelling volgden. In verband met de verslechterende gezondheid van zijn vrouw verhuisden ze begin 2016 van de Europalaan-Oost naar een aanleunwoning bij de Bosscherhof, waar Coba vijf jaar later kwam te overlijden. Dat was al een zware dobber voor Frans, maar het werd nog erger toen hij eind vorig jaar bij een onschuldige ingreep in het ziekenhuis een infectie opliep. Toen hij na een wekenlang verblijf in het ziekenhuis eindelijk weer naar huis mocht, was dat ook nog met het vooruitzicht dat hij niet lang meer te leven had, want ondertussen was ook nog een ernstige ziekte bij hem geconstateerd. Toen daar nog andere mankementen bijkwamen, was dat medio juni de aanleiding om naar hospice de Ark te verhuizen. Daar bracht hij veel tijd door met tekenen en schilderen. Lichtpuntjes waren de viering van zijn 90^e verjaardag begin juli en de ontmoeting met zijn pasgeboren achterkleinkind Thomas uit New York vlak daarvoor. Op maandag 26 september j.l. kwam er een einde aan zijn welbestede leven. Na de uitvaartmis volgde in Roermond de crematie.

Wit U ons financieel ondersteunen? Bij voorbaat dank!

Herkenbosch: NL 52 RABO 0121 402 088 t.n.v. kerkbestuur St. Sebastianus

Melick: NL 40 RABO 0133 000 400 t.n.v. kerkbestuur St. Andreas

Montfort: NL 39 RABO 0134 704 126 t.n.v. kerkbestuur H. Catharina

St. Odiliënberg: NL 79 RABO 0138 1180 00 tnv kerkbestuur HH. Wiro, Plechelmus en Otgerus

Posterholt: NL 06 RABO 0142 301 760 t.n.v. kerkbestuur St. Matthias

Vlodrop: NL 10 RABO 0154 600 512 t.n.v. kerkbestuur St. Martinus

Tot slot

Aan- en afmelding voor deze nieuwsbrief kan via: clustersecretariaat@roerkerken.nl

Jos. L'Ortye (Posterholt), pastoor, tel. 40 12 21 - pastoor@roerkerken.nl

Paul Hamans (St. Odiliënberg), assistent, tel. 527 825 - p.hamans@roerkerken.nl

Gerard Sars (St. Odiliënberg), diaken, tel. 537 765 - g.sars@roerkerken.nl

Rim Mom (Montfort), diaken, tel. 542 154 - r.mom@roerkerken.nl

Bert Venner (Roermond), diaken, tel. 320 215 - b.venner@roerkerken.nl

Lian Overbeeke (Posterholt), catechiste, tel. 06 – 526 20 245 - l.overbeeke@roerkerken.nl

Parochiebureau Herkenbosch (Anja Wagemans), tel. 520 672 - sebastianus@roerkerken.nl

Parochiebureau Melick (Marie-Anne Geraedts), tel. 537 965 - andreas@roerkerken.nl

Parochiebureau Montfort, tel. 543 127 - catharina@roerkerken.nl

Parochiebureau St. Odiliënberg (Marlou Roeleveld), tel. 531 384 - otgerus@roerkerken.nl

Parochiebureau Posterholt (Lilian Peters), tel. 400 275 - matthias@roerkerken.nl

Parochiebureau Vlodrop (Marjon van der Beek), tel. 401 207 - martinus@roerkerken.nl